

[Lilli Gyldenkilde]

den model, som LO har lavet nogle beregninger på og har skitseret, vil arbejdsministeren få ret i, at så sikrer vi ikke nogen merbeskæftigelse. Det ville derfor være meningsløst at gøre det – der skal et ordentligt hak til. Merbeskæftigelsen sikres som sagt kun ved, at vi foretager et stort spring, når vi tager arbejdstidsnedsættelsen, samt at vi sikrer, at vi får nogle regler for afspadsering af overarbejde, sådan at det ikke bliver mere overarbejde, vi får, hvilket tager nogle af de job, der kunne være merbeskæftigelse i.

Disse ting bygger ikke på, at SF mener, at der nu engang er en given mængde arbejde, og at den arbejdsbyrde skal fordeles. Der er helt givet nye produktioner, som skal tages op, og her burde og kunne det offentlige gå foran og hjælpe en udvikling i gang. Selv om vi fordeler arbejdet bedre imellem os, vil der fremover blive brug for bedre produkter, der er ressourcebesparende og af god kvalitet, og som ikke er miljøforurenende og skadelige for arbejdsmiljøet. Heldigvis er der ord som »systemeksport«, der bliver brugt mere og mere i disse år. Dette burde få regeringen til at se, at der bør satses mere på systemeksport, også fra det offentlige side. Det offentlige har via en god og veluddannet arbejdskraft på alle planer udviklet gode daginstitutioner, plejehjem og beskyttede boliger og på miljøområdet været fremme med krav, som, hvis de bare fortsatte, ville føre til, at vi kunne blive de førende og derved eksporterende i systemer, der gavner arbejdspladsmiljøet og for den sags skyld også det ydre miljø.

Vi har været dygtige, og vi har været støttende med hensyn til alternativ energi, så en eksport af f.eks. vindmøller har kunnet sættes i gang. Vi kunne gå videre ad den vej, og vi kunne også fremme genbrugstanken meget mere, end vi gør.

Men er det ærlig talt den politik, den sidende regering støtter? Nej, tværtimod. Der føres en kortsigtet politik, der hviler på den grundtanke, at alt, hvad det private erhvervsliv finder på, er godt, og at alt, hvad det offentlige blander sig i, ikke er godt.

Det sidste, jeg skal sige et par ord om, er uddannelse. Lad os nu forudsætte, at det boom kom, som regeringen forventer skal komme og løse alle vores problemer. Har vi så de uddannede folk, vi skal have for at klare en sådan situation? Har vi de analyser, der kan fortælle os helt klart, hvor der i disse

år skulle sættes ind? Undervisningsministeren mener vistnok, at vi har dem. Der er da også, det må jeg sige, sat ind med lidt flere tekniske uddannelser, men er der tænkt nok på de store grupper, der er arbejdsløse i dag?

Vi har i dag over 110.000 unge mennesker mellem 20 og 30 år, der er arbejdsløse, og ser vi på, hvem der er arbejdsløse i den gruppe, konstaterer vi, at flertallet faktisk er kvinder enten uden uddannelse eller med en utrolig kort uddannelse. Hvad med dem? Vil de kunne gå ind i de job, som fremtiden bringer? Efter min bedste mening vil de ikke kunne det. Det, de vil kunne, er at blive anbragt i et meget kort uddannelsesforløb på en specialarbejderskole, hvor de i løbet af kort tid kan blive oplært til at trykke på knapper eller taster, og de kan så blive en forlængelse af robotterne.

Vi bør efter SFs mening komme i gang med betalt uddannelse i arbejdstiden, sådan at man kan få et skift mellem dem, der arbejder i dag og lærer tingene, og nogle andre, der kommer ind på arbejdspladserne, og nogle, der kan lære både i praksis og i teori. Kun på den måde løser vi det problem, at der er nogle mennesker, der kommer totalt bagud på alle områder i disse år, fordi de hverken kan få uddannelse eller arbejde. Derved får de efter min bedste mening en forringet livskvalitet.

Vi bør også indføre det sabbatår, SF har foreslået så mange gange, sådan at de, der vil bruge et helt eller et halvt år på nøjagtig det, de har lyst til, kan få lov til det. Det er grotesk, at vi ikke vil arbejde for, at mennesker får tid til og muligheder for at udvikle de evner og talenter, som vi ved at de fleste mennesker ligger inde med. Vi lever i et af de rigeste lande i verden, men vi lever ikke i et land, hvor politikerne vil gå foran og sørge for en anden og mere retfærdig fordeling af mulighederne for at skabe sig en bedre tilværelse.

Det var mit håb, at dagen i dag måske kunne føre til, at vi tog en beslutning, der fortalte noget om, hvordan vi egentlig ser på tingene her i folketinget. Indtil nu har jeg ikke meget håb, men der mangler jo nogle ordførere endnu, så jeg skal på nuværende tidspunkt nøjes med at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.